

EPISTULA LEONINA

LXX

PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
 QUOD ĒDITUR
 E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
 CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.com/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS G R A T I S ET S I N E ULLĀ OBLIGATIONE. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS I-LXIX INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:

<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS.

ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM

SEPTUAGESIMAM (70) !

**LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATEM AMANTIBUS
SAL.PLUR.DIC. S.V.B.E.E.V.**

Cara Lectrix, Care Lector,

valdê gaudeo, quod mihi nunc tandem licet Tibi offerre Epistulam Leoninam septuagesimam. At eheu quantum doleo, quod interrupta est series Epistularum spatio haud brevi. Cara Lectrix, care lector, excusatum habeas editorem cramben illam repetentem, de quo Iuvenalis dicit in saturae septimae versu 154: »occidit miseros crambe repetita magistros.«

Hac in Epistulâ septuagesimâ tibi praebeo duas res extraordinarias - et modernam et veterem: primo loco invenies res recentes recentissimasve Latinê denominatas, altero Grimmianam fabellam in Latinum conversam. Utinam utraque lectio sit tibi et usui et fructui.

Tu autem pancraticê vale et perge mihi favere!

Medullitus Te salutat

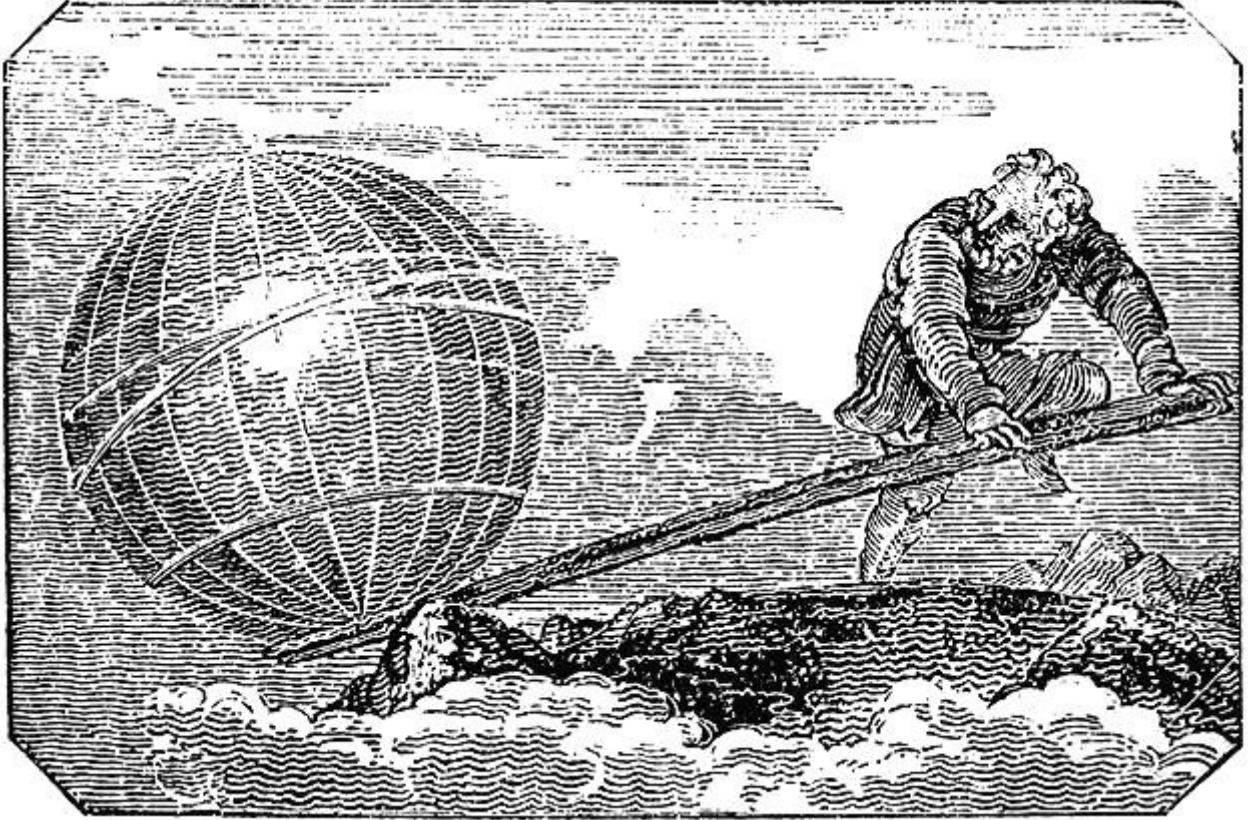
Nicolaus Groß
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae, d. Solis, 09. m.Mart. a.2014

**ΔΟΣ ΜΟΙ ΠΑ ΣΤΩ
ΚΑΙ ΤΑ ΓΑΝ ΚΙΝΑΣΩ**

**DA MIHI UBI CONSISTAM
ET TERRAM MOVEBO.**

**ARCHIMEDES
285-212 a.Chr.n.**

Archimedes non scripsit dialecto Atticâ (quam in schola solemus discere, si quidem discimus linguam palaeograecam), sed Doricâ.

»NOVIS REBUS NOVA NOMINA«

Cicero dixit novis rebus nova nomina esse imponenda. Erasmus affirmavit suâ aetate exstare mille res, de quibus Cicero ne somnio quidem cogitasset. At hodie – babae! - quot res exstant ipsi Erasmo omnino ignotae? Perpauculas tantum hîc loco possumus proponere res modernas Latinê denominatas: unam post aliam. In Sinico enim proverbio est iter milies millenorum quoque passuum incohari gradu primo. Horatius autem dicit: »Dimidium facti qui coepit habet«. Sed nonnulli iam gradûs facti sunt ab aliis Latinitatem vivam colentibus. Ergo iam facta est pars dimidia! Bono animo pergamus.

airbag; Prallkissen: pulvînus allîsiônis

aircraft hijacker: abductor aërius

aircraft hijacking: abductiō aëria

airplane: *aeróplanum, -ī n. *cfr hydro-, bombo-, aulo-, auto-*.

atomic power station: *ēlectrificîna atómica/nucleâris.

bicycle, bike: *bírota, -ae f. - *mountain bike*: *bírota montāna

bomber: *bombóplanum, -ī n.

browser: *lēctrum *interrētiāle

“*bug*”(covert listening device); *Abhörgerät*, “*Wanze*”: *cryptacustron, -ī n.

car; Auto: *autocînētum, -ī n.

caricature: gryllus, -ī m.

CD (compact disc) discus compactus

chat: *diálogō, -āre

chatroom: *dialogēum, -ī n.

childminder; Tagesmutter: paedagōga diurna

children in day care; (Ganz)tageskind: parvulus *panēmérius

chromosome; Chromosom: *chrōmosōma, -atis n.

cinema: *cînēmatēum, -ī n.

clone (noun): *clōn, clōnis m.

clone (verb): *clōnō, -āre

computer: *computātrum, -ī n.

computer game: lūsus *computātrālis

crossing over: dēcussātiō *chrōmosōmatica

cruise missile; Marschflugkörper, “Flügelrakete”: missile automatum, ruchēta ālāta

cyber mobbing: mōlestātiō *interrētiālis

day hospital: *hēmerocomîum, -ī n.

day nursery; Kindertagesstätte; *hēmerotrophēum, -ī n.

digital: digitālis, -e

digital demency: dēmentia digitālis.

digital projector; “*Beamer*” (*pseudo-anglicismus*): *proiectrum digitāle

display: *visificium, -ī n.

DNA (= deoxyribonucleic acid); DNS (=Desoxyribonucleinsäure):

ácidum *dysoxyribonucleînicum

download: *dēcarricō, -āre

DVD (digital video disc/ digital versatile disc): discus versātilis

electric: *ēlectricus, -a, -um

electric current: fluentum *ēlectricum

electron; Elektron: *ēlectronium, -ī n.

electronic: *ēlectronicus, -a, -um

e-mail: epistolium *ēlectronicum

e-mail address: īnscrīptiō *ēlectronica

file: *datētum, -ī n. (cfr *sepulchrētum*)

fire works; Feuerwerk: *pyrotechnēma, -atis n.

fuse (electrical): *asphalistrōn, -ī n. (ēlectricum)

hang glide (verb) *deltáplanō, -āre

hang glider (aircraft) *deltáplanum, -ī n.

hang glider (human) *deltáplanīga, -ae m.

hang gliding: *deltáplanātiō, -ōnis f.

hardware: partēs (*computātrī) māchinālēs

hospital; Klinik, Krankenhaus: *nosocomīum, -ī n.; *psychiatric* ~, *psychiatrische/s* ~:

*psýchocomīum, -ī n.;

insemination, artificial ~; künstliche Befruchtung: *īnsēminātio artificiālis

internet: *interrēte, -is n.

internet//: *interrētiālis, -e

i-pad: cōdicillus *ēlectronicus

Italo-western, "spaghetti-western": *hippodrāma Italiānum, Italiānum *cīnēma *revolucrāle. v. *western*.

jet: *pyraulóplanum, -ī n.

lap top: *computātrum mōbile.

malware: *prográmmata nocīva

mobile phone; "Handy" (pseudo-anglicismus): *tēlephōnum mōbile.

motorcycle; Motorrad: autobírota, -ae f.

movie; Film: cīnēma, -atis n.

multi-touch-screen; Bildschirm mit Mehrfingergestenerkennung: *vīsificium *multitāctile

nuclear: *nucleāris, -e

nuclear waste: pūrgāmenta *nucleāria; πυρηνικά απόβλητα

nuclear waste repository, final ~; stockage m final des déchets radioactifs; almacén final (de residuos radiactivos); deposito finale di scorie radioattive; Atommüllendlager:

fīnāle *pūrgāmentārium *nucleāre

password: sīgnāculum, -ī n. (*computātrāle)

phishing: inēscātiō signaculōrum

power station: *ēlectrificīna, -ae f.

program: prográmma, -atis n.

proton; Proton: *prōtónium, -ī n.

radio; Radio: *radiophōnum, -ī n.

railroad; Eisenbahn: *ferrívia, -ae f.

railroad engineer; Lokführer: *hamaxista, -ae m.
railway engine: hamáxa, -ae f.
railway engine driver: *hamaxista, -ae m.
revolver: *revolūcrum, -ī n.
rocket; Rakete: +ruchēta, -ae f.

scanner: *scandíbulum, -ī n.
screen; Bildschirm: *vīsifícium, -ii n.
seaplane: *hydróplanum, -ī n.
skype; skypen: *scopophōnō, -āre
smart phone: *sophophōnum, -ī n.
software: partēs (*computātrī) *programmáticae
spy; Spion: speculātor, -ōris m.
spy ware: prográmmata *speculātōria
stem cell; Stammzelle: célula primōrdiālis
strike: *operistítium, -ī n.

terrorism; Terrorismus: *tromocrátia, -ae f.
terrorist ; Terrorist: *tromócratēs, -ae m.
terroristic; terroristisch: *tromocráticus, -a, -um
touchscreen: *vīsifícium tāctile
trojan horse: equus Troiānus (*computātrālis);
TV: *tēlevīsōrium, -ī n.
twitter: frigúttiō, -īre.

UAV (unmanned aerial vehicle); Drohne: *autóplanum, -ī n.

video camera: camera *magnētoscópica
video clip: *cīnēmatium *magnētoscópicum
video recorder: *magnētophōnum, -ī n.

webcam: (phōto)cámera *interrētiālis
website: situs *interretialis
webzine: períodicum *interrētiāle
western movie: *cīnēma *revolucrāle; *hippocīnēma, -atis n.
 cfr retropedia.de wortgeschichte: Pferdeoper (angl. horse opera).
whistleblower: revēlātor, -ōris m. (cfr verbum catalanicum: http://ca.wikipedia.org/wiki/Revelador_d'informació).

HAEC VOCABULA LATINA
 ALIA EXCERPSIT ALIA CONFINXIT
 NICOLAUS GROSS

LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.com/>

Recitator

Fabula romanica
quam theodiscê scripsit

Bernhard Schlink

in Latinum convertit

Nikolaus Groß

Editio prima
in domo editoriâ, quae appellatur

LEO LATINUS

Senden in oppido Bavarïæ Suebicæ
a. 2012

Hic liber habet 291 (ducentas nonaginta unam) paginas. Versioni fabulae completæ adiunctum est glossarium abundantissimum, quod continet 91 (nonaginta unam) paginas. Liber constat 45 € (quadraginta quinque euronibus) et directê per epistolam electronicam mandari potest a domo editoriâ, quae appellatur LEO LATINUS: SPQR@LEOLATINUS.COM

Libri numerus internationalis est ISBN 978-3-938905-32-6. TOLLE LEGE !

FABULA GRIMMIANA

DE ARBORE IUNIPERO

Tempore pervetusto - nescio an factum sit ante duo ferê milia annorum - vixit quidam vir dives, cui fuit uxor pia et pulchra. Qui inter se valdê amabant, sed liberos non habebant. Cum optarent, ut liberi sibi sint, mulier die noctuque multum orabat; at tamen nullos accipiebant. Ante eorum domum erat aula, in qua stabat arbor iuniperus. Sub eâ aliquando mulier hieme stabat mâlum deglubens, et cum mâlum deglubebat, digitum insecuit, ut sanguis in nivem destillaret. Mulier altê gemens et sanguinem aspectans animo flebili: »Eheu,« inquit »utinam haberem parvulum, qui esset rubore sanguineo et candore niveo.« Haec autem dicens subito exhilarata est: Optatum sibi visum est expletum iri. Deinde domum iit, et mense transacto nix tabuit; post duos autem menses omnia coeperunt virescere; post tres menses flores e terrâ erupuerunt; et post quattuor menses omnes arbores materiam fuderunt, et rami virides omnes inter se coaluerant. Tum aviculae cantaverunt, ut tota silva resonaret, et flores de arboribus deciderunt, quintus iam mensis erat transactus, et mulier semper stabat sub arbore iunipero, quae tam pulchrê fragraret. Nunc cor mulieris gaudio exsiluit, ea in genu procubuit nec poterat, quin laetaretur. Sexto autem mense transacto fructûs coeperunt crescere atque crassescere, et ea facta est perquam tranquilla. Septimo autem mense, ea bacas iuniperi apprehensas cupidê comêdit; tum facta est tristis atque aegrotâ. Tum praetereunte mense octavo mulier marito advocato lacrimans: »Si mortua ero« inquit »sepeli me sub arbore iunipero.« Tum bono animo gavisa est, usque dum exiret mensis nonus: tum infantem peperit, qui fuit candore niveo et rubore

sanguineo, et cum hoc vidisset, tam vehementer gavisâ est, ut moreretur.

Tum maritus eam sepelivit sub arbore iunipero, et coepit vehementer lacrimare; aliquanto autem post lacrimae lentius iam fluxerunt, et aliquanto cum lacrimavisset, desiit, et iterum mulierem in matrimonium duxit.

Alterâ cum uxore habuit filiam; infans autem a primâ uxore partus erat filiulus, qui fuit rubore sanguineo et candore niveo. Cum mater filiam aspectabat, eam peramabat; at deinde cum puerulum aspectabat, toto ex corde indignabatur, et is novercae videbatur ubicumque esse impedimento, et deinde semper deliberabat, quomodo fieri posset, ut mariti possessa omnia attribueret filiae suae, et diabolus mentem ei dabat, ut odium susciperet in puerulum eumque ex uno angulo pelleret in alterum, eiusque latus hîc et illîc offensaret et fodicaret, ut miser parvulus semper timeret. Cum e scholâ venerat, nullum inveniebat locum, ubi quies sibi concederetur.

Aliquando mulier in conclave ascenderat; tum filiola quoque ascendit et: »Mater« inquit »da mihi mâlum!« - »Dabo tibi, mea filia,« mulier dixit illique dedit mâlum pulchrum e cistâ sumptum; quae cista instructa erat magno operculo ponderoso, cui inerat acre claustrum ferreum. Filiola: »Mater,« inquit, »nonne oportet frater etiam mâlum accipiat?« Quare mulier indignata est, sed dixit: »Dabo illi, cum e scholâ venerit.« Pueri autem per fenestram aspecto mulier tamquam a diabolo obsessa filiae mâlum abstulit et: »Tu« inquit »ne prius id habeas quam frater tuus«. Deinde mâlum cistae iniecit eamque clausit. Tum parvulus per ianuam intravit; tum diabolus mulieri mentem dedit, ut puero diceret: »Mi fili, vin' accipere mâlum?« illumque aspiceret vultu iracundo. Parvulus:

»Mamma« inquit, »quid me aspicias tam atrociter! Ita facias, des mihi m̄alum!« - Tum mulier sibi visa est debere illum adhortari. »Veni mecum« inquit operculum aperiens, »exime m̄alum!« Parvulus autem cum caput in cistam demisisset, diabolo suadente - tax! – operculum raptim clausit, ut caput amputatum decideret inter m̄ala rubra. Tum timore perfusa cogitavit: »Utinam istam rem auferam a me!« Tum descendit in conclave suum ad armarium, e cuius forulo ductili supremo exemit pannum album, capite pueri cum in collum reposuisset, taeniam collo ita circumligavit, ut vulnus obtegeretur, puerumque ianuae praeposuit in sellâ m̄alumque eiusdem manui indidit.

Deinde Marlenula ad matrem v̄nit in coquinam. Quae stabat ad ignem et ante se habebat ollam, cui inerat aqua fervida, quam semper peragitabat. »Mamma« Marlenula inquit, »frater sedet ante ianuam facie pallidissimâ et manu tenet m̄alum. Rogavi eum, ut mihi m̄alum daret, sed ille non respondit; itaque formidavi«. - »Adi illum iterum« inquit, »si tibi non responderit, duc illi alapam«. Tum Marlenula illum adiit et dixit: »Mi frater, da mihi m̄alum!« At ille tacuit; tum soror illi alapam duxit. Tum caput decidit; quare puella territa coepit flere atque clamare et ad matrem cucurrit et: »Eheu Mamma« inquit, »decîdi caput fratris mei« neque flere desinebat neque sedata est. »Marlenula« mater inquit, »quid fecisti! At tace, ne quis hanc rem animadvertat; cum eadem mutari non iam possit, illum cum aceto coquamus«. Tum mater parvulum sumptum in partes discîdit, quas ollae indidit et cum aceto coxit. At Marlenula adstans flebat et flebat et lacrimae omnes ollae cum inciderent, non iam erat necesse salem addere.

Tum pater domum reversus ad mensam sedens dixit: »Ubinam est filius meus?« Tum mater apposuit patinam magnam, magnam, cui inerat ius nigrum¹, et Marlenula flebat et flebat nec poterat sibi temperare, ne fleret. Tum pater iterum dixit: »Ubinam est filius meus?« - »Ah« mater inquit, »qui rus profectus est, ad cognatos matris suae; voluit aliquantisper ibi manere«. - »Quidnam ibi facturus est? Mihi ne valedixit quidem!« - »Oh, perquam libenter voluerat illuc ire meque rogaverat, ut sibi liceret manere per sex ferê septimanas; scilicet ibi bene servetur«. - »Eheu« vir inquit, »admodum tristis sum; haud rectê ille fecit, quod mihi non valedixit«. Hôc dicto comedere coepit et: »Marlenula« inquit, »quid fles? Frater tuus certê reveniet« - »Ah uxor« inquit, »quam bene sapit cena! Da plus!« Et quo plura comederat, eo plura cupiebat et dicebat: »Date mihi plura, ne quid recondatis, haec mihi videntur tota esse mea«. Et pater edebat et

¹ ius nigrum, orig. (dialecto Germaniae inferioris) *Swattsuer* sive *Swartsuur*, i.e. *theodisco sermone normato Schwarzsauer*. Est iusculum ex sanguine et carunculis suillis et aceto confectum, vetus cibus Germaniae borealis, interim iam pridem obsoletus. Similis esse videtur famoso illi iuri nigro Lacedaemoniorum (μέλας ζωμός). cfr <http://de.wikipedia.org/wiki/Schwarzsauer> et <http://de.wikipedia.org/wiki/Blutsuppe>. cfr Georges, *Kleines Deutsch-Lateinisches Handwörterbuch*, s.v. Suppe: <http://www.zeno.org/Georges-1910/K/Georges-1910-01-2256>: «Suppe, sorbitio. – schwarze S. (der Spartaner) ius nigrum».

edebat, et ossa omnia iaciebat sub mensam, usque dum omnia comederat. Marlenula autem iit ad armarium suum et ex eius forulo ductili infimo exemit optimum sui pannum sericeum et omnia cracula et ossicula sub mensâ collegit eaque panno sericeo involuta secum foras portavit lacrimas fundens sanguineas. Foris illa supposuit arbori iunipero in graminibus viridibus, et cum illa ibidem deposuisset, animo subito levato puella flere desiit. Tum iuniperus coepit se movere, eiusque rami vicissim coniungebantur et disiungebantur, quasi quis toto ex corde gaudens manûs compulsaret.

Et nebula ex arbore emissa est, et mediâ in nebulâ ignis flagravit, et ex igne evolavit avis quaedam pulchra, quae cantavit magnificè et sursum

volavit in aera, et cum evasisset, iuniperus fuit talis qualis fuerat antea, et pannus, cui ossa involuta erant, erat ablatus.

Marlenula autem animo erat tam levi hilarique, quasi frater adhuc viveret. Tum domum iit perquam laeta et ad mensam consedit et comêdit. Avis autem avolavit et consedit in domo cuiusdam aurificis et coepit cantare:

»Mater me mactavit,
pater manducavit,
sed sororcula Marlenula
quaesivit omnia ossicula,
involvit panno serico,
supposuit iunipero.
Kiwitt, kiwitt, avis pulchrior me non sit!«

Aurifex autem in officinâ suâ sedebat catenam auream fabricans, cum avem audivit in tecto sedentem cantumque êdentem, qui sibi placuit valdê. Tum îdem faber surrexit et limen ianuae transiens amisit calceum domesticum. Qui ibat per mediam viam uno tantum calceo domestico unoque socco induto; praecinctorio praecincto, unâ manu tenebat catenam auream, alterâ forcipem; necnon sol viam illustrabat lucidissimê. Tum constitit et avem aspectabat. »Avis« inquit, »quam pulchrê cantas! Iterum cantes !« - »Non cantabo« avis inquit, »bis non canto gratis. Da mihi catenam auream, ut cantem tibi iterum.« - »En accipe« aurifex inquit, »catenam auream; nunc iterum canta !« Tum avis vênit catenamque auream comprehendit ungue dextro, consedit ante aurificem et cantavit: »Mater me mactavit, pater manducavit, sed sororcula Marlenula quaesivit omnia ossicula, involvit panno serico, supposuit iunipero. Kiwitt, kiwitt, avis pulchrior me non sit!«

Tum avis avolavit ad sutorem et consedit in eius tecto et cantavit: »Mater me mactavit, pater manducavit, sed sororcula Marlenula quaesivit omnia ossicula, involvit panno serico, supposuit iunipero. Kiwitt, kiwitt, avis pulchrior me non sit!«

His auditis sutor amiculi expers foras cucurrit et ad tectum suspexit et non potuit, quin oculos manu obtegeret, ne sole obcaecaretur. »Avis« inquit, »quam pulchrê cantas!« Tum per ianuam intro vocavit: »Heus uxor, exi foras: ecce avis; en aspice avem, quae cantat tam pulchrê.« Deinde filiam quoque advocavit et liberos et socios et tirones et ancillas, et omnes venerunt in viam et spectaverunt avis quam pulchra esset; quae erat pennis rubris viridibusque tam pulchris, collôque merê aureo, et oculis stellarum similibus »Heus avis« sutor inquit, »nunc cantilenam iterum canta !« - »Non« avis inquit, »non bis canto gratis, oportet mihi dones aliquid.« - »Uxor« vir inquit, »i ad granarium, in plutei tabulâ

supremâ stat par calceorum rubrorum, quod, quaeso, afferas !« Tum uxor eo iit calceosque attulit. »En avis« vir inquit, »habeas, nunc iterum canta canticum !« Tum avis vênit et calceis ungue sinistro comprehensis ad tectum revolavit et cantavit:

»Mater me mactavit,
pater manducavit,
sed sororcula Marlenula
quaesivit omnia ossicula,
involvit panno serico,
supposuit iunipero.

Kiwitt, kiwitt, avis pulchrior me non sit!«

Cum cantare desiisset, avolavit; catenam autem ungue tenebat dextro, calceos sinistro, et procul avolavit, usque ad molinam, et molina operabatur sonans: *Klippe klappe, klippe klappe, klippe klappe*. In molinâ autem sedebant viginti socii molinarii, qui pulsabant lapidem et concidebant: *Hick hack, hick hack, hick hack*; et molina operabatur sonans *klippe klappe, klippe klappe, klippe klappe*. Tum avis consedit in tiliâ, quae stabat ante molinam, et cantavit: »Mater me mactavit,« tum aliqui molinarius desiit; »pater manducabat«, tum desierunt duo alii et auscultaverunt; »sororcula Marlenula« tum desierunt alii quattuor; »quaesivit omnia ossicula, involvit panno serico« nunc octo tantum conciderunt; »supposuit«, nunc quinque tantum; »iunipero« – nunc unus tantum; »*Kiwitt, kiwitt*, avis pulchrior me non sit!« Tum ultimus quoque desiit, qui modo ultimam audivit partem. »Avis« is inquit, »quam pulchrê cantas ! Sine me quoque hoc audire, canta mihi hoc iterum!« - »Non,« avis inquit, »non bis canto gratis; da mihi lapidem molarem, ut iterum hoc cantem.« - »Si quidem« ille inquit, »hic lapis nemini esset nisi mihi, tibi darem.« - »Si illa« ceteri inquit, »iterum cantaverit, habeat lapidem.« Tum vênit avis et molinarii omnes viginti vectibus lapidem sustulerunt, »*hu uh uhp, hu uh uhp, hu uh uhp!*« Tum avis collum foramini inseruit lapidemque tamquam collare collo circumdedit et in arborem revolavit et cantavit:

»Mater me mactavit,
pater manducavit,
sed sororcula Marlenula
quaesivit omnia ossicula,
involvit panno serico,
supposuit iunipero.

Kiwitt, kiwitt, avis pulchrior me non sit!«

Cum cantare desiisset, âlas dispandit, et ungue dextro tenebat catenam, sinistro calceos, collo circumdatum lapidem molarem, et procul volavit ad domum patris sui.

hilaris sum. En illam avem magnificam, quae mihi donaverit par calceorum rubrorum!«. - »Nequaquam«, mulier inquit prosiliens, capillis tamquam flammis igneis horrentibus, »totus mundus mihi videtur interire; ego quoque volo foras exire, ut allevetur animus meus«. At ianuâ relictâ, -, *bratsch!* - avis in mulieris caput deiêcit lapidem molarem, ut illa contunderetur tota. His auditis pater atque Marlenula foras exierunt. Tum vapor et flammae et ignis e loco emissi sunt, et his finitis ibi constitit parvus frater, îdemque manûs dedit patri Marlenulaeque et omnes tres hilarissimi in domum redierunt et ad mensam consederunt et comedêrunt.

* * * **FINIS** * * *

FABELLAM GRIMMIANAM

QUAE INSCRIBITUR

«VON DEM MACHANDELBOOM»

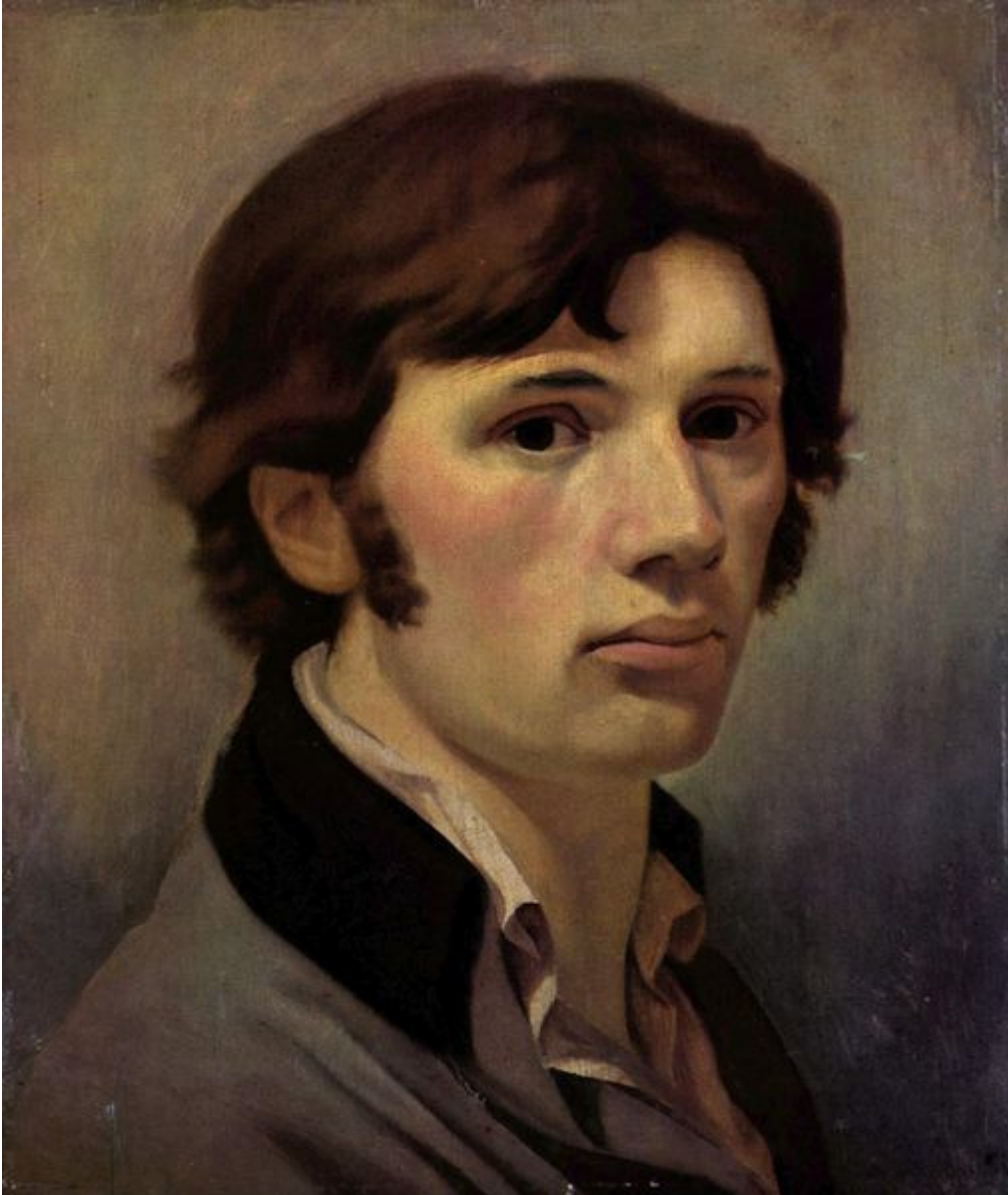
IN LATINUM CONVERTIT

NICOLAUS GROSS

LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.com/>

PHILIPPUS OTTO RUNGE (1777-1810)

Qui pictor ingeniosus dialecto Germaniae inferioris scripsit fabellas, quibus tituli sunt „*Van den Machandelboom*“ (De arbore iunipero) et „*Van de Fischer und siine Fru*“ (De piscatore eiusque uxore”) eademque misit fratribus Iacobo Vilelmoque Grimm divulgandas.

Ecce textûs originalis dialecto Germaniae inferioris scripti verba initialia:

„VAN DEN MACHANDELBOOM. „Dat is nu all lang her, woll twee dusend Joor, do was daar een rîik Mann, de hadde eene schône frame Fru, un se hadden sick beede sehr leef, hadden averst keene Kinner, se wünschten sick averst seer welke, un de Fru bedt so veel dorum Dag un Nacht, man se kregen keen un kregen keen. Vör eeren Huse was een Hoff, darup stund een Machandelboom, ünner den stund de Fru eens in’n Winter, und schellt sick eenen Appel:...”

DE RAPTORE HOTZENPLOTZI

Fabula Casparuli

quam theodiscê narravit

Otfried Preußler

in Latinum convertit

Nikolaus Groß

Editio prima
in domo editoria, quae appellatur
LEO LATINUS

Hic liber habet 136 (centum triginta sex) paginas. Versioni fabulae completae adiunctum est glossarium abundantissimum, quod continet 24 (viginti quattuor) paginas. Liber constat 25 € (viginti quinque euronibus) et directê per epistulam electronicam mandari potest a domo editoriâ, quae appellatur LEO LATINUS: SPQR@LEOLATINUS.COM

**HANC EPISTULAM LEONINAM
SEPTUAGESIMAM**

EL 70

SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE COMPOSUIT

d. Solis, 09.m.Mart. a.2014

Nicolaus Groß

LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.com/>